

BELEGGERS WAREN HET MEEST TE SPREKEN OVER DE CIJFERS VAN AEGON

2017 met een derde omlaag ging. Gemalto dacht flink te profiteren van de omschakeling van magneetstrips naar de veiligere EMV-chipkaarten in de Verenigde Staten, maar dit blijkt een tergend langzaam proces door de weerzin bij veel winkeliers om hierin te investeren. Ook valt de verkoop van simkaarten voor mobiele telefoons tegen. Een aangekondigd transitieplan, waarbij de kosten met 50 miljoen euro worden verlaagd, zal pas eind dit jaar effect hebben. Het vertrouwen lijkt volledig weg bij beleggers. De koers zakte bijna 20 procent op de winstwaarschuwing.

DE EINDAFREKENING

Koersen kunnen heftig reageren als de resultaten sterk afwijken van de analistentaxaties. Maar er is meer dan alleen de winst per aandeel. Het is de vraag of het verstandig is om een aandeel te verkopen als een bedrijf een winst per aandeel boekt dat een paar cent onder de consensus van analisten ligt. Uiteindelijk bepalen de toekomstige financiële resultaten het potentieel van een aandeel, en niet de winst over de laatste drie maanden.

Langetermijnbeleggers kunnen de kwartaalrapporten wel gebruiken om te bepalen of er fundamentele redenen zijn om te kopen of verkopen. Als bedrijven zoals Gemalto kwartaal op kwartaal teleurstellen, kan dat een reden zijn om te verkopen. Omgekeerd zijn bedrijven die analisten vaak positief verrassen – denk aan ASML – mogelijk interessante beleggingen.

DRIE BEDRIJVEN STELDEN TELEUR EN WERDEN GENADELOOS AFGESTRAFT

– Column –

Beleggers zijn vreselijk... goedgelovig en aardig

We horen het vrijwel dagelijks. Beleggers zijn verderfelijke kapitalisten, graaiende aasgieren, zakkenvullende nietsontziende speculanten.

Als belangenbehartiger heeft de VEB een schier onmogelijke taak dat beeld te nuanceren. Het gaat wat ver, te stellen dat beleggers allemaal goede mensen zijn. Wel valt op hoe goedgelovig veel beleggers zijn.

Je moet namelijk behoorlijk veel – liefst blind – vertrouwen in je medemens hebben om je zuurverdiende centjes bij wildvreemde (rechts)personen te parkeren als kapitaalverschaffer van eigen of vreemd vermogen. Hopelijk word je in de toekomst beloond voor je vertrouwen en gelopen risico in de vorm van rente, dividend of koersappreciatie.

De markt of het sentiment op de beurs kan tegenzitten, inflatie of juist deflatie gooit roet in het eten, of de onderneming waarin je belegt heeft gewoon pech. Allemaal risico's van het vak. Daarnaast wordt eens in de zoveel tijd de naïviteit keihard afgestraft wanneer blijkt dat malversaties, misleiding en incompetentie van topbestuurders, bankiers en accountants een onderneming te gronde richten en beleggers berooid achterlaten.

Die goedgelovigheid van sommige beleggers is een lucratieve voedingsbodem voor allerlei boilerrooms. Waarschuwen blijkt futiel. Het is verbazingwekkend te constateren dat sommige slachtoffers van boilerrooms al

eerder ook waren bedrogen door dit soort frauduleuze organisaties. De combinatie van naïviteit en hebzucht creëert een waas voor de ogen van ogenschijnlijk intelligente mensen.

Er zal ongetwijfeld interesse zijn voor een fonds dat na een *reverse listing* een long/short-strategie zegt uit te voeren in cryptovaluta's, waarbij het de winst belegt in vakantiewoningen in een toekomstige Chinese miljoenenstad. Zeker als het zou worden aangeprezen in een journalistiek ogend en aandoenlijk houderig gepresenteerd reclameprogramma op zondagochtend, met gezapige achtergrondmuziek.

De belegger – die afhankelijk is van de kunde van bestuurders en de grillen van de markt – is niet alleen een aantrekkelijk target voor dubieuze en criminele partijen. Goedgelovig of niet, maar ook de fiscus heeft de belegger in het vizier. Dankzij de vermogensrendementsbelasting mogen beleggers jaarlijks een deel afstaan van hun – fictief – rendement.

Toch wel aardig van die vreselijke beleggers.

ERROL KEYNER
is adjunct-directeur van de VEB